

ТИЖДЕНЬ В НЬО ЙОРКУ

Подорожні замітки.

(Продовження.)

На другий день їду до редакції дивитися, як друкується газета. Оглянувши цей останній процес продукції газети, обходжу вдарте лайнотайпи, щоб приглянутись, як то ті букви по одній падають на свої місця і на олові залишають слова, які потім передаються на папір і йдуть до читача. Все це дуже має робитися пильно. Часами дописувач кривдується, коли на заплановану кореспонденцію він отримує через "відповідні редакції": "Не піде, бо дуже нечітко й незрозуміло написано". Коли б кожний дописувач приглянувся до той редакційної й лайнотайпської роботи, то тоді погодився, що писати треба вразно. Редактор виправить присланий допис, який йде до лайнотайпщика в такому виді, як той пацієнт, що виходить від доктора позабітовуваний після "фрі ту ол файт". І ти, лайнотайпщику, вдвигайся на него і не забувай, що треба щось подати набраного, щоб його редактори ще раз перевірили, відбивши прубку, аж тоді запаліть черенка і гуркотить преса, знімаючи виходить чистосенська газета. І коли ти прослудуєш таку процедуру, то пригадається кожна кореспонденція, яку коли писав і казав редакторам "друкувати без змін і поправок".

Це вам "давнати" і його благодати.

Мимоволі зупинився на порозі книгарні і обернувся, якийсь невеселий натовп через дорогу. Цей натовп звернув мою увагу на себе попереднього разу, але я прийняв його за якийсь страйкерів, що, можливо, відбували свій мітинг, як відкоканери на 4-й вулиці. Цим разом довідується, що це бідаки й безробітні топляться коло будинку "У.М. С.А.", де їм видається горювко кави і кусок хліба. За цю допомогою вони протривають цілу годину. Приходять вони дуже вчасно, щоб були ближче до дверей. Це мені пригадало жebraків в старому крбо колз церкві, але цей американський "обиватель" позавидував би нашим крайнім дідам. У нас протгалаи руку за милостинню люди нездібні до праці, какаки і сліпці і допомоги вони на селах завжди мали. Ці ж жebraки "МІСТА ЖОВТОГО ДІЯВОЛА" далеко не подібні на краєвих жebraків. В більшості це здорові люди, здібні працювати, а не стоять, понуривши голови, годинами, закидуючи відчиняється і подадуть

горювко кави з черствим хлібом. Дивлячись на ті понурі постаті мимоволі насувається питання: як сміють ріжкі негідники так цинічно викрикатися про згальний добробут країни понад тисячами зголоднілих голів, здібних до фізичної праці, які ради горювко кави проводять цілі дні і ночі коло брудного будинку? Це на демократичній мові зветься загальним добробутом. Капіталістична система плакає в суспільстві касти лінохвів завдяки тому, що їм не дається праці і вони бродять днями і ночами семимільйонного міста. Коли ми проходимо по частині Нью Йорку, що загальною знають Баври, то аж страх бере,

Там, де біднота мешкає.

Але я таки вирішив відійти хоч одного знайомого. Іду широким хідником, що ввесь завалений ріжким сміттям і гироту. Тут мусите обходити вивернену бочку зогливих огірків, а за нею робите другу

Безробітний, що не має притулку, спить серед білого дня на вулиці Нью Йорку.

дивлячись на ріжких волоцюг. А їх не бракує у всякій закутку, там їх побачите днем, там їх застане вночі, там вони проводять діти й зиму. В білий день ви бачите, як люди валяються на хідниках, яких ніколи не підберіє і які нікому не потрібні. Картини є комічні й крайньої жалюві. Коло дванадцяті години дня лежить чоловік на хіднику, звернений лицем до широчезної вулиці, по якій безумний рух автомобілів, трамваїв, згирху безперинне гуркотіння потугу, земля трясеться від прізвнів підвудишо. Місцеві мешканці на таке явище навіть не звертають уваги. При кінці того кварталу натикаюся на другу людську істоту, яка знаєє американського "добробуту" на хіднику, а над нею чотири кандидати. Галузиви на свого порожнього фото-апарата, заглянувши в спокую "роскішно" сплячому і пускаюся тею ж евно даліше. На зустріч порожнього апарату тягнеться дивна процесія: під руки тигнуть якогось інваліда, а він погамісуне по хіднику, несуть і йог-

мільниці, а з заду "величаво" машерує "генк", який кормиється з рук інваліда. Ця процесія мене надто зацікавила, бо я чув від своїх земляків, що кількох моїх односельчан живуть жебрацтвом. Я намагався в тім гуртку деякого пізнати. Але в тих обличчях не тільки не можу пізнати свого односельчанина, а навіть не в кожному можна пізнати чоловічий образ.

Там, де біднота мешкає.

Але я таки вирішив відійти хоч одного знайомого. Іду широким хідником, що ввесь завалений ріжким сміттям і гироту. Тут мусите обходити вивернену бочку зогливих огірків, а за нею робите другу

Там, де біднота мешкає.

дивлячись на ріжких волоцюг. А їх не бракує у всякій закутку, там їх побачите днем, там їх застане вночі, там вони проводять діти й зиму. В білий день ви бачите, як люди валяються на хідниках, яких ніколи не підберіє і які нікому не потрібні. Картини є комічні й крайньої жалюві. Коло дванадцяті години дня лежить чоловік на хіднику, звернений лицем до широчезної вулиці, по якій безумний рух автомобілів, трамваїв, згирху безперинне гуркотіння потугу, земля трясеться від прізвнів підвудишо. Місцеві мешканці на таке явище навіть не звертають уваги. При кінці того кварталу натикаюся на другу людську істоту, яка знаєє американського "добробуту" на хіднику, а над нею чотири кандидати. Галузиви на свого порожнього фото-апарата, заглянувши в спокую "роскішно" сплячому і пускаюся тею ж евно даліше. На зустріч порожнього апарату тягнеться дивна процесія: під руки тигнуть якогось інваліда, а він погамісуне по хіднику, несуть і йог-

Безробітний, що не має притулку, спить серед білого дня на вулиці Нью Йорку.

дивлячись на ріжких волоцюг. А їх не бракує у всякій закутку, там їх побачите днем, там їх застане вночі, там вони проводять діти й зиму. В білий день ви бачите, як люди валяються на хідниках, яких ніколи не підберіє і які нікому не потрібні. Картини є комічні й крайньої жалюві. Коло дванадцяті години дня лежить чоловік на хіднику, звернений лицем до широчезної вулиці, по якій безумний рух автомобілів, трамваїв, згирху безперинне гуркотіння потугу, земля трясеться від прізвнів підвудишо. Місцеві мешканці на таке явище навіть не звертають уваги. При кінці того кварталу натикаюся на другу людську істоту, яка знаєє американського "добробуту" на хіднику, а над нею чотири кандидати. Галузиви на свого порожнього фото-апарата, заглянувши в спокую "роскішно" сплячому і пускаюся тею ж евно даліше. На зустріч порожнього апарату тягнеться дивна процесія: під руки тигнуть якогось інваліда, а він погамісуне по хіднику, несуть і йог-

дазі. Я вже побачив, що мене спрямовано зовсім інакше (не товаришом), бо ті, що мені дорогу показують, сами за нею йдуть. І так вас скрізь будуть спрямовувати аж доки ви не проїдете години три.

Прилягавши до Виноклієра по дванадцятій ночі. Старався як найпокійніше лягти, щоб йому не перекаждати спати, бо бачу, що той страйк його з ніг валить.

(Далі буде.)

К. Андріюкевич.

ЩО Ж ТО БЕНДЗЕ?

У Варшаві з великою помпою зустріли першого посла Великої Британії. Відома, що останній англійський посол у Польщі був ще за часів Яна Собеського, а потім лише призначали поіренів в справах.

У шкешпольському етері Розляглася звістка дунко: Пішше свято в Бельведері, Щонайвищого гатунку.

Що ж, даруйте, там за діло, І яка така подія? З уст маршалкових злетіла Це раз фраза: "сеім - повія"?

Чом шумує гордість польська, Честь будучоно-войовнича? Чи Пшепельського Опольськй У парламенті скалівив?

Чи маршалків пан-собака Вже позбавився бронхиту, І горда нація в подяку Це світкує знаменито?

Демонстрантів розстріляли, Чи дали з Паризу грошей? Чом прийом в нарадній салі? О, скажіть, скажіть же!

Зібрались когось зустріти? Здогадайтесь, та не дуже, Ну, кого ж? Хіба з Вол-стріту? Навпаки, мій любий друже.

Лондон-Сіті значно ближче, Син осану кожна пелька! Жешчюспозита хай бліще! Хай живе Британія велька!

Хай оркестра іскри креше! Вез країна щастям п'яна. Сам! Посол! Британський! [вперше]

Від часів ще круля Яна! Летється честь по душах [смальцем]

Ми ж... Ого, які ми звіри!!! Замість двох звичайних [пальців]

Подали нам аж чотири! Лигесь житиновці рідий Як сестри з британським [брєнд]

Перспективи ж... ах... солідні! Що то бендзє!!! [О. Кр—н.]

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

ПРАЦЮЄМО ДЛЯ СВОЄЇ ПРЕСИ.

Ми повинні були повідомити через пресу організоване українське робітничтво про нашу підготовку в місяці листопада для української робітничої преси в Канаді вже данешню, але, на жаль, цього року не могли скористатися підписами, що саме зможемо ми зробити в цьому напрямку.

Ми відбули вже наш спільний збори місцевих відділів робітничої організації, як ТУРФДім, Жінескй, Секції Молоді і Р.З.Т. На тих зборах обговорили значиня нашої преси і потребу її допомогти. Роздано членам і членицям листи приурочені Центральним Пресовим Комітетом на зібрання наших передплатників і пресфонду.

Вписано також широко про Товаришів, які зможуть дістати ті товариші й товаришки, що будуть шире й завято працювати для преси в місяцях листопада і грудні.

Листопадовий комітет рішив відіграти в місяці листопада двок представлень, два концерт-мітинги і одну забаву. Позатим вибрано десятків товари-

шів, що йшли б хата в хату по між українських мешканців Вест Форту за збиранням грошей і старої передплати і пресфонду.

Тодж товариші робітнички й робітничі Вест Форту! Ми кличемо до вас, як до товаришів по праці: — Передплатуйте для своїх дітей журнал "Світ Молоді", жертвуйте на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей", "Ф. Ж." й журнал "Робітничий" бо ви ще згадаві часопиені видаються лише за зібрані гроші від українських робітнички й фармерів і вони є тільки одні, що стоять на сторожі українських робітничків тут на імїграції й обороняють їх. Члени й членички робітничих організацій: ТУРФДім, Ж.С., С.М. і Р.З.Т.! Ми повинні ширше чергу вдемонструвати свою свідомість, свої сили і енергію попрацювати в місяці листопада і грудні для преси і доказати, що ми дорожимо своїм пробітником, українською робітничою пресою.

Робкор.

Вест Форт Вільям, Онт.

УСПІХИ В ПРАЦІ ПО НОВІЙ СИСТЕМІ В УРДШ.

Дня 8 грудня 1929 р. у Вест Форт Вільям, Онт., відбулися тримісячні збори УРДШ. На цих зборах в присутності українських дітей і родичів ми підіслючили, як діти поступили в науці від 15 вересня, відколи заведено нову систему навчання.

Слідкуючи за звітами класних управителів, кончі проміжні й за оновленими шкільної дитини, навіть вірити не хотіли, щоби за так короткий час, навіть не сповна за три місяці, Юль і УРДШ могла так багато й правильно випити.

Денні класи, а головню молодші, яких відразу почалося притривувати до нової системи, виконали свої п'яни за 3 місяці, що були намічені на пів року. 6 діти, що за так короткий час веріли перенятати навіть по 25 книжечок й майже на кожну виготовили задачі.

Серед дітей вдоволення й багаторість. Юшкідломи, класні управителі, кожний з них виготовив свої звіти без ніякої допомогти, виходить сміло перед родичів, усемається й говорить: Товариші товариші, я, голова першої і другої класів, здаю звіт за час праці по новій системі в нашій УРДШ і т.п.

Коло мене сидить товариш і каже: "Не вигука, що вони так багато читають, але чи можуть вони повчитися, що вони читають?" Безперечно, відновляють товаришів і, щоби дати змогу

гнущи наперед руки, неначе сльнєць, який ловить руками повітря з страху наткнувшись на перешкоду. Раптом до його вуха долетіло тихеньке, ледве вловиме дихання: — Іва!

Голос шов ззду, десь з глибини, наче добувався крізь море смерекової глиці. Значить, Марічка була не тут. Треба було вертатись назад. Іван поспішався, ступав коліними в смереки, одводив руками гільячки і жмурив очі, щоби не наколотися на фою. Ніч наче чіплялася йому за ноги і не пускала, а він воліє її за собою та розлихав грудлями. Бдукав уже довго, а не знаходив полянки. Тепер земля під його ногами почала спускатися в долину. Великі каміння перетинали йому дорогу. Він їх обходив, сквозачючись раз-у-раз на слизьких мху, спотикаючись на цупкому корінні, тримаючись за траву, щоби не зірватися. І знову з провалля, з-під його ніг, дійшов до нього слабенький поклик, заглушений лісом: — Іва-а!

Він хотів одгукнутися на голос Марічки, але не смів, щоби не понув Чугайстр. Тепер вже знав, де має її шукати. Податись управо і спуститися вниз. Але тут було ще крутіше, і здавалось дивним, як могла злізти звідси Марічка. Дрібні каміння спинались під ногами в Івана, з глухим гарчанням спадуючи в чорну глибину. Але він, зручний і звиклий до гір, умів спинитися на краю кручі і знов обережно шукав підпори для ніг.

бредні на УРДШколу, але навіть перетворюють а деякими дітьми з поодинокі й вмовляють їх, щоби вони домагались від своїх родичів послання їх до школи в Пресвіті.

Та дарма. Кожний батько й мати раді своїй дитині і спідомого, що яке виховання своїй дитині вони дадуть змадку, такої і пошани можуть надіятися від неї на старші діти, тому й не авертають найменшої уваги на бредні деяких панків, бо вони бачуть поступ своєї дитини в УРДШколі на ділі. Одинадцятій збд ТУРФДім і пята конвенція РЗТ повинні ще дучше скріптити працю по новій системі навчання в УРДШколі і у вихованню нашої молоді й дитини, бо в молоді наша майбутність.

Робкор.

Вест Форт Вільям, Онт.

ПЕРЕД ГРОЗОЮ.

Ранок. Пташки на вітах дерев одвічного саду вітають мене.

Яка радість! Так варіюю й легко під скаєпним небесним, так прозоро й вільно.

Тільки думаю турботи. Сьогодні марнає син: Я на мітингу. Зливу кат, жертьви, і сльози, і тихі слова: — "Доки ж плакати будемо ми?"

"Надвигнать доки рабами ходитимемо?" — "Чи не пора б нам піднятися як хвил морський?" — "Тайфуним ударити на голову кат!"

"Звільнити братів, сестер і батьків!" — "Помститися за злочини люді!"

"Чи не час розбити кайдани об мурі, їх потопити в океані пожежі, що оновить майбутні віки?"

"Чи не пора б напад капіталу пустити на попіл, його розвіяти з хмар, не скривавлені ниви трудящихи?"

Грізні слова пророкування. Вони прізвляца в мозок юнацький шові моїх і тепер не дають мені спокою злетами жагучими з "Мокотиву" й "Пав'яку".

Іван Доружин.

ВИСТАВА ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В КИЇВІ.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

бредні на УРДШколу, але навіть перетворюють а деякими дітьми з поодинокі й вмовляють їх, щоби вони домагались від своїх родичів послання їх до школи в Пресвіті.

Та дарма. Кожний батько й мати раді своїй дитині і спідомого, що яке виховання своїй дитині вони дадуть змадку, такої і пошани можуть надіятися від неї на старші діти, тому й не авертають найменшої уваги на бредні деяких панків, бо вони бачуть поступ своєї дитини в УРДШколі на ділі. Одинадцятій збд ТУРФДім і пята конвенція РЗТ повинні ще дучше скріптити працю по новій системі навчання в УРДШколі і у вихованню нашої молоді й дитини, бо в молоді наша майбутність.

Робкор.

Вест Форт Вільям, Онт.

ПЕРЕД ГРОЗОЮ.

Ранок. Пташки на вітах дерев одвічного саду вітають мене.

Яка радість! Так варіюю й легко під скаєпним небесним, так прозоро й вільно.

Тільки думаю турботи. Сьогодні марнає син: Я на мітингу. Зливу кат, жертьви, і сльози, і тихі слова: — "Доки ж плакати будемо ми?"

"Надвигнать доки рабами ходитимемо?" — "Чи не пора б нам піднятися як хвил морський?" — "Тайфуним ударити на голову кат!"

"Звільнити братів, сестер і батьків!" — "Помститися за злочини люді!"

"Чи не час розбити кайдани об мурі, їх потопити в океані пожежі, що оновить майбутні віки?"

"Чи не пора б напад капіталу пустити на попіл, його розвіяти з хмар, не скривавлені ниви трудящихи?"

Грізні слова пророкування. Вони прізвляца в мозок юнацький шові моїх і тепер не дають мені спокою злетами жагучими з "Мокотиву" й "Пав'яку".

Іван Доружин.

ВИСТАВА ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В КИЇВІ.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного зв'язку з закордоном. Матеріали для цієї вистави збирає директор Львівського Музею Свенцицький.

Цей зими в Києві має відкритися вистава західно-українського мистецтва, що її організує Всеукраїнське Товариство культурного